

A la casella de sortida

S'ha tornat a repetir. El disc ratllat s'ha tornat a posar en marxa. Dilluns passat va ser investit president de la Generalitat Quim Torra. Per a Catalunya era necessari tenir un govern, perquè ja portàvem massa temps perdent moltes oportunitats. Catalunya tindrà problemes econòmics en poc temps. La fugida d'empreses passarà factura. Tota aquesta bogeria anomenada “procés” també ens passarà factura. Vivim en una desraó. Per això era fonamental aparcar el desgovern i començar a treballar.

Però així no. No hem anat cap endavant. Ens hem quedat ancorats en la mateixa casella que fa 6 mesos. Torra diu que el president és Puigdemont. Que el tornarà a investir i que ell és un simple peó transitori cap al procés constituent. Perquè estan en això. Per a ells el 155 ha estat un respir. Un temps de impàs per continuar amb els seus propòsits.

És una pena que aquests personatges no vulguin Catalunya. No entraré amb les seves desqualificacions racistes cap a aquells que no són independentistes, es desqualifiquen per si soles. El que és trist, el que ens ha de fer reflexionar és aquesta actitud kamikaze. Se'ls ha dit per activa i per passiva que no aconseguiran res. Que no es poden saltar la llei. I ells segueixen cap a endavant.

I és que no volen la independència. Mai l'han volgut. Han vist en ella una manera de viure amb comoditat. Els importa molt poc tot. Mantenen un discurs perquè, de no fer-ho, se'ls acabaria el seu *modus vivendi*. Catalunya és el de menys. L'important és cobrar a final de mes i seguir vivint -els fugats de la justícia- a l'estranger a cos de rei.

Catalunya ha tornat a perdre una gran oportunitat. Nomenant al Quim Torra no arribarem enlloc. Això no és el que necessitem els catalans. Estan enfonsant una terra prospera. Han dividit una terra pel simple fet de viure ells còmodament. Torra passarà. El colpisme passarà. Quedarà Catalunya. La pregunta que ens hem de fer és: com ens la deixessin els independentistes? Perquè no es fan vostès aquesta pregunta.